

til mig for at bevæge mig til at bruge de Forbindelser, jeg har, om, at de ville tjene mig i ikke at skade Sagen ved at bryde ind, naar de faae et Indfald eller efter Godtbe- findende, paa en Tid, hvor de ikke kunne vide, om de maafkee gjøre Skade og forvirre nogle af de Bestræbelser, der gjøres, ved i Utide at bringe Sagen frem. Jeg vil derfor bede de Herrer, der have nogen Tro paa min Ind- flydelse eller Virksomhed, at de dog ville tage noget Hensyn til min Betragtning af Sagen, og ikke skade mine Bestræbelser ved i Utide at komme frem med Sagen. Dette var, hvad jeg anseer det fornødent at svare paa det ærede Medlems forskjellige Udtalelser. Der var flere af dem, som jeg taftes tænkte paa at ville besvare, men deels har jeg glemt dem inat, og deels vare de heller ikke saa vig- tige, at jeg troede at behøve at opholde mig ved dem.

Jeg skal nu fremføre et Par Ord med Hensyn til den ærede Indenrigsministers Stil- ling til Sagen. Jeg kan meget godt forstaae den ærede Ministers Udtalelse igaar, men der- med er det ikke sagt, at jeg er tilfreds med den eller billiget den; jeg kan meget godt forstaae, at han tager Sagen paa den Maade, han gjorde. Han sagde nemlig ikke det Mindste om, hvorledes han i en nærmere eller fjernere Fremtid kan komme til at stille sig til dette Spørgsmaal, men han udtalte kun — jeg hørte det — at dette Forslag, enten i den Skikkelse, det havde, eller selv med nogle Forandringer, kunde han nu ikke gaae ind paa. Dermed er det jo dog ikke givet, at den ærede Minister, selv om han i læn- gere Tid vedbliver at være Indenrigs- minister, stadig vil stille sig til Sagen saaledes, som han har troet at maatte stille sig til den ligeoverfor dette Forslag. Dette Forslag er jo virkelig kommet noget — jeg kunde næsten sige — bag paa Rigsdagen. Jeg vilde ønske, at der havde været lidt mere Bevægelse i Landet angaaende dette Spørgs- maal udenfor Rigsdagen, inden det kom her- ind, og jeg vilde ønske, at det var fremkom- met igjennem Forslagsstillere, der hørte til noget forskjellige Sider, thi da kunde Forsla- get i og for sig jo have ventet at have noget

store Vægt; men da dette nu ikke er skeet, og den ærede Minister jo endnu ikke kan vide, hvor stor en Interesse Rigsdagen i sin Heel- hed kan udvise for dette Forslag, saa kan jeg godt forstaae, at han for Tiden ikke vil stille sig anderledes dertil, end han har gjort. — Der var et Par af de ærede Talere, som havde Ordet igaar, der kom til at omtale, hvad der i dette Spørgsmaal kunde gjøres fra den ærede Mi- nisters Side med Hensyn til en Undersøgelse af, hvorvidt Fæstelovgivningen overholdes. Der er virkelig en temmelig vid Maark for den ærede Minister, naar han med varm og af- gjørende Interesse vil arbejde hen til, at Fæstelovgivningen fuldelig overholdes, og da jeg veed, med hvilken Kraft og Energt den ærede Minister kaster sig over Forhold, som han erkjender for vigtige nok dertil, vil jeg bede ham noget nærmere at undersøge, om dog ikke dette Forhold med Hensyn til Fæste- lovgivningens Opretholdelse i Landet kunde trænge til, at der af en kraftig Indenrigs- minister blev gjort Skridt til at faae oplyst, hvorvidt virkelig denne Lovgivning opfyldes eller ikke. Foruden det, der blev nævnt igaar, skal jeg paapege, hvad jeg troer vilde være ønskeligt, at der blev gjort fra den ærede Ministers Side i et Par Retninger. Jeg troer saaledes, at det vilde være hensigtsmæs- sigt, om det var tilgængeligt for hele Publi- cum, hvilke Bevillinger enkelte af vore Gods- eiere og større Landeendomsbesiddere endnu ere i Besiddelse af til Inddragelse af Jord, som endnu ikke er indbragen, for at Enhver i Landet, der seer paa disse forskjellige Inddragelser, som gjøre sig gjældende, kunde have tilgængelig for sig et Sted, hvor han kunde see, hvorvidt en Inddragelse af denne eller hiin Godseier er skeet i Medhold af en Bevilling, han maatte have fra tidligere Tid, eller for at man kunde undersøge, paa hvilke andre Be- stemmelser han støtter sin Ret til disse Ind- dragelser. Det er jo Noget af det, der klages meest almindeligt over, hvor der sælges og kjøbes Fæstegods, at der næsten ikke nogetsteds er at faae en Fæstegaard tilkjøbs, uden at den vedkommende Sælger forbeholder sig enkelte Stykker, Skovstykker, Englodder, Lørvæsjer eller andet Saadant, og naar man klager